

כי תשא חכ"ו שיחה ב'

כל המשיחות של הכהן, וכלי המקדש, וקרבת המילואים - ששייכים לכהונה ושירות - ולכן המשיחה שלהם הוא "כמין כ"י" (ר"ת "כ"ף יונית") - שהרי כ"ף הוא האות הראשונה דתיבת כהן.

על הפסוק (ל, כו) "ומשחת בו את אהל מועד גו" מפרש רש"י: "כל המשיחות כמין כ"ף יונית חוץ משל מלכים שהן כמין נזר".

וצריך להבין מה נוגע בפשוטו של מקרא אופן משיחת המלכים? והנה, בנוגע למשיחה פירש רש"י לעיל בנוגע ל"רקימי מצות משוחים בשמן": "אחר אפייתן מושכן כמין כ"ף יונית שהיא עשויה כנו"ן שלנו", ובנוגע למשיחת אהרן: "אף משיחה זו כמין כ"י", ובנוגע למזבח אומר: "וכל המשיחות כמין כ"ף יונית", וצריך להבין דבפרשת ויקרא מפרש (באופן הראשון) "י"א מושכן וחוזרן ומושכן עד שיכלה כל השמן שבלוג, (וי"א מושכן כמין כ"ף יונית)".

ויובן בהקדים הביאור בכללות הענין מדוע מפרש רש"י, שאינו ספר הלכה, את אופן המשיחה? ויש לומר, בהקדים שישנם חילוקי גירסאות בדפוסי רש"י וכתבי יד רש"י, שבכמה גירסאות כותב "כמין כ"י" ובכמה גרסאות "כמין כ"ף יונית". וי"ל ש"כ"י" הוא ר"ת "כף יונית", ועפי"ז יוצא שאין חילוק תוכני בין הגירסאות. וי"ל שהטעם שהמשיחה היתה "כמין כ"ף יונית" הוא כי כ"ף הוא האות הראשונה דתיבת כהן (דהבן חמש כבר למד שישנן מילים שפירושם הוא ר"ת, וישנן מילים בתורה שהן בלע"ז, ולדוגמא: "טוטפות"). וכל המשיחות שבשייכות לכהן, ולכלי המקדש, וקרבת המילואים - שענינים לקדש את אהרן, שייכים כולם לכהונה ושירות שלכן המשיחה שלהם הוא "כמין כ"י". אך משיחה "כמין כ"י" הוא "חוץ משל מלכים", דמלכים, אינם שייכים לכהונה ושירות, ולכן משיחתם הוא כמין נזר. וזהו שבפרשת ויקרא ששם מדובר במנחה שאינה קשורה לכהן ולכן ישנה דיעה שהמשיחה אינה כמין כ"י.

מיינה של תורה: ידוע שהיונים רצו לטמא את השמן - חכמה דקדושה - על ידי חכמת הקליפה. וביטול קליפת יון הוא על ידי השמן שחתום בחותמו של כהן גדול - בחינת שמן משחת קדש - שלמעלה מהשתלשלות. וזהו שהמשיחה היא כ"ף יונית, לרמז ששמן המשחה נותן כח להפך את קליפת יון לקדושה. והכח לאתהפכא זו מרומז באות כ"ף - בחי' הכתר שלמעלה מהשתלשלות.